

Sygn. akt IV KK 5/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie G. M.

skazanego z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu - w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 10 lutego 2017 r.

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 maja 2016r., sygn. akt IX K (...)

**uchyla wyrok w zakarzonej części, tj. jego pkt 2 dotyczący
orzeczenia o środku karnym i w tym zakresie sprawę przekazuje
do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt IX K (...), G. M. został uznany za winnego tego, że w dniu 15 listopada 2015 r. kierował groźby uszkodzenia ciała wobec A. S. i pozbawienia życia nienarodzonego dziecka A. S., przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich

spełnienia i za to z mocy art. 190 § 1 k.k. skazał go na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym, zaś w pkt 2 wyroku orzekł na podstawie art. 41a § 1 i § 4 k.k. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną A. S. w jakiejkolwiek formie i zbliżania się do niej na odległość nie mniejszą niż 200 metrów. Nadto rozstrzygnął o kosztach sądowych.

Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 czerwca 2016 r. bez kontroli instancyjnej.

Kasację od powyższego wyroku wniósł na korzyść skazanego Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny.

Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 43 § 1 k.k. polegające na orzeczeniu wobec skazanego G. M. na podstawie art. 39 pkt 2b k.k. środka karnego w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość nie mniejszą niż 200 metrów, bez wskazania okresu obowiązywania tego zakazu w sytuacji, gdy przepisy te przewidują możliwość orzeczenia powyższego środka karnego na okres od roku do lat 15.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, jako oczywiście zasadna, została uwzględniona w całości, co umożliwiło jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Rację ma skarżący, że wydając wyrok wobec oskarżonego G. M., Sąd Rejonowy w B. rażąco naruszył przepis art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 2b k.k. przez to, że nie wskazał okresu obowiązywania orzeczonego zakazu, chociaż pierwszy z wymienionych przepisów stanowi m.in., że zakazy wymienione w art. 39 pkt 2b k.k., do których należą zakaz kontaktowania się z określonymi osobami i zakaz zbliżania się do określonych osób, orzeka się w latach, od roku do lat 15.

Wskazane uchybienie miało istotny wpływ na treść wyroku, powodując, że przedmiotowe rozstrzygnięcie nie zawiera koniecznego, merytorycznego elementu, bez którego nie wiadomo, jak długo orzeczony wobec skazanego zakaz ma obowiązywać.

Rację ma także skarżący podnosząc, że doprecyzowanie tego okresu w postępowaniu wykonawczym, np. poprzez wykorzystanie uregulowania zawartego w art. 13 § 1 k.k.w. nie jest dopuszczalne. Przepis ten daje bowiem możliwość rozstrzygnięcia wątpliwości co do wykonania niewadliwego pod względem prawnym orzeczenia, a nie naprawienia uchybienia, którym jest dotknięte to orzeczenie.

Jedyną formą umożliwiającą wyeliminowanie zaistniałej nieprawidłowości jest ponowne rozpoznanie i orzeczenie w przedmiotowym zakresie przez właściwy sąd, tj. Sąd Rejonowy w B.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie miał na uwadze przedstawione wyżej argumenty oraz fakt, że kasacja została wniesiona na korzyść oskarżonego, co skutkuje ograniczeniami orzekania wynikającymi z obowiązywania pośredniego zakazu *reformationis in peius* (art.443 k.p.k.).

r.g.